

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Crist, font de vida i esperança

Avui celebrem la solemnitat de *Corpus Christi* i enguany també commemorem els 700 anys de la primera processó de *Corpus* a Barcelona, que aquesta vegada tindrà lloc a l'interior de la Catedral. En aquesta solemnitat proclamem la nostra fe en Crist, la presència del qual es fa real en l'Eucaristia. Aquesta presència va més enllà de la celebració de la missa. Per això, l'Església ens convida a adorar la sagrada Eucaristia.

Els últims mesos, hem viscut una situació trista i anòmala. La pandèmia de la Covid-19 ha impedit celebrar l'Eucaristia a les parròquies i comunitats. No obstant això, encara que no hàgim combregat sacramentalment, ho hem pogut fer espiritualment. Així ho expressa sant Antoni Maria Claret: «Tindrà una capella fabricada enmig del meu cor i en ella, dia i nit, adoraré Déu amb un culte espiritual».

Sense poder rebre Crist en l'Eucaristia, ha estat un temps de preparació, discret i fructífer, com el que va viure Jesús abans d'iniciar la seva vida pública. Aquests mesos ens ajudaran a valorar més la comunió eucarística, així com la riquesa i la diversitat de les comunitats i la profunditat i l'alegria de les celebracions.

Seguint les mesures adoptades per les autoritats sanitàries, ens hem pogut tornar a reunir per celebrar l'Eucaristia i rebre el Cos de Crist. En l'Eucaristia, Ell ens mostra el gran amor que ens té i s'entrega com a veritable aliment per fer créixer la nostra fe, l'esperança i la caritat. Ell és el pa que dona la vida al món. L'Evangelí ens diu que qui menja aquest pa viurà en Crist i Crist habitarà en ell.

La celebració eucarística és més que una experiència individual entre Déu i nosaltres. Els qui mengem el mateix pa formem un mateix cos obert a la solidaritat i a la fraternitat. L'Eucaristia ens impulsa a viure d'amor, a lliurar-nos sense mesura i a veure Crist en totes les persones.

És possible que, de vegades, ens sembli que Déu resta ocult i en silenci. Però Crist va venir per quedar-se amb nosaltres. Com ens ho recorda el Concili Vaticà II, el trobem en la seva Paraula, en la pregària de l'Església reunida en el seu nom, en els sacraments, en el sacrifici de la missa, en la persona del ministre, en els pobres, en els malalts i en els presos (cf. LG 48); però, sobretot, està present en les espècies eucarístiques (cf. SC 7). Ara bé, com ens recorda sant Tomàs d'Aquino, aquesta presència de Crist «no es coneix pels sentits sinó només per la fe, que se sosté en l'autoritat de Déu».

Jesús ens va dir que l'amor amb què tractem els germans, especialment els més vulnerables, el rep Ell. I això és el que ens recorda avui Càritas, que és la mà amorosa de l'Església per atendre

EL CORPUS CHRISTI
a Barcelona
700 anys de processó

Missa i processó de la solemnitat de *Corpus Christi* presidida pel Cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Diumenge, 14 de juny de 2020
18.00 hores, Catedral de Barcelona

CORPUS 700 ANYS Càritas Diocesana de Barcelona Catedral de Barcelona Església Arxidiocesana de Barcelona

els pobres. Precisament avui podem donar una gran ajuda a aquesta institució en la col·lecta d'aquest diumenge.

Benvolguts germans i germanes, tant de bo que l'Eucaristia ens ensenyi a ser com Maria en el mis-

teri de la Visitació. Quan la Mare de Déu va anar a veure la seva cosina Elisabet, el nen que portava en les seves entranyes va saltar d'alegria. Sapi-guem també nosaltres caminar per la vida i portar als altres el goig i l'esperança del Cos de Crist.

ENTREVISTA

700 anys de la processó de Corpus Christi a Barcelona

Aquest diumenge 14 de juny celebrem la festa del Corpus Christi, que enguany coincideix amb el 700 aniversari de la processó de l'Eucaristia pels carrers de Barcelona, i que aquest any no es podrà celebrar de la forma habitual amb motiu de la pandèmia. Parlem d'aquest esdeveniment amb el degà del Capítol de la Catedral, Mn. Josep Ramon Pérez.

MN. JOSEP RAMON PÉREZ

Quin sentiment té en celebrar els 700 anys de la festa de Corpus a la nostra ciutat?

La festa del Corpus d'aquest any és molt especial per a mi i per a la nostra Catedral, perquè des de fa 700 anys, tenim documentació de l'any 1320, s'ha celebrat a la ciutat de Barcelona. La processó per alguns carrers de la ciutat es va deixar de celebrar l'any 1974, després del Concili Vaticà II, i es va reprendre l'any 1992, degut al gran nombre de fidels que ho van demanar. Aquest any suposa un nou pas en aquesta recuperació.

Quin sentiment té per als ciutadans de Barcelona la festa de les festes, el Corpus?

Desitgem que aquest esdeveniment serveixi perquè la festa del Corpus,

tant la celebració Eucarística, com la processó, o la tradició de *l'Ou com balla...*, recuperin la visibilitat que durant molt segles han tingut a la nostra ciutat. Ja que tota la vida corporativa i popular giraven al voltant d'aquesta festa. Necessitem recuperar l'espai que sempre hem tingut a la societat, aportant el nostre missatge, tot recordant el manament de Jesús: «Feu això en memòria meva». Recordant la seva presència eucarística, l'Església fa memòria del Crist, de la seva Encarnació, Mort i Resur-

recció. I al llarg de la història aquestes manifestacions populars han estat un impuls de veneració a través de les quals els cristians han donat testimoni de la seva fe en Crist i del seu compromís en la construcció d'una societat on l'amor, la justícia i la fraternitat hi siguin presents. És l'acte de fe més senzill i autèntic en la presència del Senyor Ressuscitat enmig del seu poble, que ens convida a compartir sobretot amb els més necessitats.

Com han treballat des de la Catedral per celebrar aquest aniversari tant important religiós i cívic des fa tants segles?

Fa mesos que estem treballant amb diferents àmbits. En les accions que es porten a terme amb motiu d'aquest esdeveniment han col·laborat, entre altres, representants de l'Ajuntament de Barcelona, de la Federació d'entitats de cultura popular, Museus, Universitats... Moltes de les activitats han quedat ajornades, degut a la crisi del Coronavirus, però es podran realitzar al llarg del curs 2020-2021.

Ramon Ollé Ribalta

GLOSSA

No tornar com si res no hagués passat

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

En una trobada telemàtica d'un grup de mestres de Primària, una de les participants va intervenir, amb inquietud i cert desconcert, dient: «Què penses dels infants de les nostres aules, de tot el que han vist i escoltat entorn la mort, aquests mesos de pandèmia? Han viscut l'angoixa de la malaltia en l'àmbit familiar, el traspass de familiars propers: avis, pares, tiets, cosins..., o de veïns i amics de la família. Molts d'aquests infants, també adolescents, s'han trobat davant el misteri de la mort per primera vegada i han escoltat en el seu interior les preguntes que sempre ens

acompanyen: per què? I jo? Fins quan? On porta?... Han viscut sentiments d'absència de presència, de buidor per la pèrdua, de dol tot just descobert, que no sempre són fàcils de gestionar amb esperança.»

Ni els infants, ni els adolescents, ni els joves, ni nosaltres els adults, no podem tornar a la *nova normalitat* com si res no hagués passat. Aquest retorn no pot ser indiferent a les situacions viscudes, en especial les més doloroses i qüestionadores, que han d'ajudar a créixer en saviesa humana i també en la saviesa de la fe. Els creients tenim respostes que ens

permeten afirmar que és possible viure-les des de la fe, com un dol il·luminat per ella. Aquestes situacions de descobriment i trobament amb la mort demanen comprensió de la diversitat i complexitat del que s'ha viscut, un suport emocional i discerniment des d'un acompanyament proper dels processos personals. Per als creients, també demanen confiança esperançada en l'Amor de Déu Pare misericordiós, seguiment de la Paraula del Fill i escolta confiada de l'Esperit. «I tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més» (Jn 11,26).

Els infants tenen recursos per seguir aquest itinerari de dol i fer que esdevingui itinerari d'esperança, confiant en les paraules de Jesucrist: «Jesús li respon: "Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi"» (Jn 14,6). És ben cert: no podem tornar a la *nova normalitat* amb ells, com si res no hagués passat. L'esperança del seu Amor ens acompanya i esdevé certesa.

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1Re 21,1-16 / Sl 5 / Mt 5,38-42]. Santa Maria-Miquela del Santíssim Sacrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fund. adoratrius a Madrid (AESC, 1850). Sant Bernat d'Aosta, prev. (†1081), patró dels muntanyencs i els muntanyistes; santa Benilde, mr.; santa Germana Cousin, vg.

16. ■ Dimarts [1Re 21,17-29 / Sl 50 / Mt 5,43-48]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Dimecres [2Re 21,6-14 / Sl 30 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Violar, vg. fund. (1856); beat Pau Buralls, bisbe.

18. ■ Dijous [Sir 48,1-15 / Sl 96 / Mt 6,7-15]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg, germans mrs.

19. □ Divendres [Dt 7,6-11 / Sl 102 / 1Jn 4,7-16 / Mt 11,25-30]. El Sagrat Cor de Jesús. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980). Sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. □ Dissabte [2Cr 24,17-25 / Sl 88 / Lc 2,41-51]. L'Immaculat Cor de Maria. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. ■ † Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 20,10-13 / Sl 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

EL COS I LA SANG DE CRIST

COMENTARI

«La meua carn és un veritable menjar i la meua sang és una veritable beguda»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

En la primera lectura de la solemnitat d'avui apareix el caràcter pedagògic de Déu. Ell ha volgut educar el poble d'Israel per fer-lo capaç de rebre amb profit el seu do. És per això que la travessa del desert durant quaranta anys ha estat una *prova* per conèixer el cor del poble. La fam i la set experimentades en la solitud del desert han estat la pedagogia emprada per Déu per fer sentir la dependència del poble respecte a Ell; d'aquesta manera, amb el manà i amb l'aigua de la roca, el poble ha vist que només Déu és capaç de nodrir el seu anhel, i que «l'home no viu només de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu». El pa i l'aigua són sacrament de l'autèntic nodriment: la paraula que Déu adreça al poble.

L'apòstol Pau, en la primera carta als cristians de Corint, posa l'accent en la unitat que estableix la celebració de l'eucaristia: el calze de benedició que beneïm és *comunió* amb la sang del Crist, i el pa únic que partim és *comunió* amb el cos de Crist. D'aquesta manera s'expressa la unió vertical, la de la comunitat que celebra l'eucaristia i combrega del pa partit i del calze beneït amb el cos i la sang de Crist mort i ressuscitat. Però també s'expressa la unió horitzontal: el fet que formem un sol cos tots els qui participem d'un mateix pa.

A l'Evangeli de sant Joan, Jesús ens ofereix menjar la seva carn i beure la seva sang, que provocà escàndol en els seus contemporanis. La seva carn és la vida de Déu feta un de nosaltres en el misteri de l'Encarnació; la seva sang és la seva vida vessada per amor, pel perdó del nostre pecat d'egoisme i de divisió en el misteri de la nostra salvació. «Qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell»; novament, la comunió amb Jesús que se'ns dona en l'eucaristia.

Menjar la carn de Crist i beure la seva sang ens introdueix en la vida de Déu per a la salvació del món; ens introdueix en la vida nova i plena de la resurrecció de Crist, una vida que arribarà a la seva plenitud en nosaltres el darrer dia. Per això, nosaltres, amb fe li diem: Doneu-nos, Senyor, a menjar de la vostra carn i a beure de la vostra sang, perquè vós habiteu en nosaltres, i nosaltres en vós, i habitem així en el Pare que ens ressuscitarà el darrer dia.

Lectura del llibre del Deuteronomi

(Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisès digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligi fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien».

Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneïx dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedició que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món». Els jueus es posaren a discutir. Deien: «¿Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?». Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beueu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meua carn és un veritable menjar, i la meua sang és una veritable beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre».

Lectura del llibre del Deuteronomio

(Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisès parló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no solo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios. No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres».

Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,16-17)

Hermanos: El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre».

ENTREVISTA

Ajudar ara més que mai

SALVADOR BUSQUETS

Arran de la situació creada per la Covid-19, Càritas Diocesana de Barcelona ha duplicat el nombre de persones ateses, ha repartit aliments a més de 30.000 famílies, a més de les que en reben a les parròquies. Per alleugerir la situació de moltes llars, el director de Càritas Diocesana de Barcelona, Salvador Busquets, reitera que «és important activar l'Ingrés Mínim Vital al conjunt de l'Estat». Ja es poden fer donatius a www.caritas.barcelona, per a la nova campanya «A només 2 metres de tu».

Hi ha prou consciència que ens cal ajudar?

En general, sí. A Càritas notem la proximitat de la gent, ja sigui amb el suport econòmic de socis i donants o

amb l'adhesió de nous voluntaris. Estem molt agraïts; això demostra que la ciutadania hi és en els moments més difícils. Però també crec que la resposta individual és insuficient. Es necessiten mesures socials més profundes per atendre les situacions de pobresa que estem veient.

Per què a través de Càritas?

L'atenció al feble sempre ha estat present en l'acció de l'Església. Només cal recordar el que se'ns diu en relació a l'orfe i la vídua, l'estranger i el malalt. Aquesta preocupació, present a Càritas Barcelona des de la seva constitució, ara fa 76 anys, ha generat un pòsit, una manera de fer a l'hora de pensar la nostra actuació, molt necessaris en el moment present.

Per què ara hem de treure el millor de nosaltres?

La solidaritat és la vacuna que ens ajudarà a sortir d'aquesta situació. És un reptre global que necessita la col·laboració de tothom. Com a cristians, tenim el deure de sumar-nos a totes aquelles iniciatives que treballin pel bé comú, per petites que siguin. Ara més que mai ens cal la solidaritat de tots per sortir-nos-en.

Òscar Bardají i Martín

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Procesión cotidiana con Jesús-eucaristía

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Durante estos días, hemos leído que desde varias partes del mundo han llegado mensajes de gratitud al Sumo Pontífice por las misas celebradas en Santa Marta. Eucaristías que nos han hecho vivir el gozo de pertenencia y de universalidad de la Iglesia. Eucaristías en las que hemos palpado la cercanía del Papa, la solicitud cuidadosa de nuestros pastores diocesanos, y la de los párrocos y sacerdotes que se han adentrado en nuestras casas, mediante el recurso a los medios de comunicación.

Todos, en torno a la Eucaristía, sacramento de unidad, vivimos el amor que Dios nos tiene y Él nos fortalece a fin de que seamos un don para nuestros hermanos. «Viviendo la Eucaristía, adoremos y agradezcamos al Señor este don supremo: memoria

viva de su amor, que hace de nosotros un solo cuerpo y nos conduce a la unidad», nos dice el Papa (Corpus 2017).

«El Señor sale a nuestro encuentro con una fragilidad amorosa que es la Eucaristía y nos pide ser canales de su amor». Nos invita a llevar su presencia; a compartir, sintiéndonos frágiles y menesterosos de su gracia, pero dando con humildad lo que hemos recibido, confiando en su Providencia. Nos llama a entregar nuestra vida y transformarla en alabanza y cantos de alegría, en la *procesión* de nuestras vidas.

Que María, Madre de Jesucristo-eucaristía, nos ayude a visitar con Jesús las situaciones de cada día y a «ofrecer su misericordia liberadora, a bendecir, y a consolar» (Corpus 2018).

 CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Cristo, fuente de vida y esperanza

Hoy celebramos la solemnidad de *Corpus Christi*, en el año que también conmemoramos el 700 aniversario de la primera procesión del *Corpus* en Barcelona y que esta vez tendrá lugar en el interior de la Catedral. En esta solemnidad proclamamos nuestra fe en Cristo, cuya presencia se hace real en la Eucaristía. Esta presencia va más allá de la celebración de la misa. Por ello, la Iglesia nos invita a adorar la sagrada Eucaristía.

Los últimos meses hemos vivido una situación triste y anómala. La pandemia de la Covid-19 ha impedido celebrar la Eucaristía en nuestras parroquias y comunidades. Sin embargo, aunque no hayamos

comulgado sacramentalmente, lo hemos podido hacer espiritualmente. Así lo expresa san Antonio María Claret: «Tendré una capilla fabricada en medio de mi corazón y en ella, día y noche, adoraré a Dios con un culto espiritual».

Sin poder recibir a Cristo en la Eucaristía, ha sido un tiempo de preparación, discreto y fructífero, como el que vivió Jesús antes de iniciar su vida pública. Estos meses nos ayudarán a valorar más la comunión eucarística, así como la riqueza y la diversidad de las comunidades y la profundidad y la alegría de las celebraciones.

Siguiendo las medidas adoptadas por las autoridades sanitarias,

hemos podido volver a reunirnos y recibir el Cuerpo de Cristo. En la Eucaristía, Él nos muestra su gran amor y se nos entrega como verdadero alimento para acrecer nuestra fe, a la esperanza y a la caridad. Él es el pan que da la vida al mundo. El Evangelio nos dice que quien coma de este pan vivirá en Cristo y Cristo habitará en él.

La celebración eucarística es más que una experiencia individual entre Dios y nosotros. Los que comemos del mismo pan formamos un mismo cuerpo abierto a la solidaridad y a la fraternidad. La Eucaristía nos impulsa a vivir de amor, a entregarnos sin medida y a ver a Cristo en todas las personas.

Es posible que, a menudo, nos parezca que Dios permanece oculto y en silencio. Pero Cristo vino para quedarse con nosotros. Como nos recuerda el Concilio Vaticano II, lo encontramos en su Palabra, en la oración de la Iglesia reunida en su nombre, en los sacramentos, en el

sacrificio de la misa, en la persona del ministro, en los pobres, en los enfermos y en los presos (cf. LG 48); pero, sobre todo, está presente bajo las especies eucarísticas (cf. SC 7). Sin embargo, como nos recuerda santo Tomás de Aquino, esta presencia de Cristo «no se conoce por los sentidos sino solo por la fe, la cual se apoya en la autoridad de Dios».

Jesús nos dijo que el amor con que tratemos a los hermanos, especialmente a los más vulnerables, Él lo recibe. Y eso es lo que nos recuerda hoy Càritas, que es la mano amorosa de la Iglesia para atender a los pobres. Precisamente hoy podemos dar una importante ayuda a esta institución en la colecta de este domingo.

Queridos hermanos y hermanas, ojalá la Eucaristía nos enseñe a ser como María en el misterio de la Visitación. Cuando la Virgen fue a ver a su prima Isabel, el niño que llevaba en sus entrañas saltó de alegría. Sepamos también caminar por la vida y llevar a los demás el gozo y la esperanza del Cuerpo de Cristo.